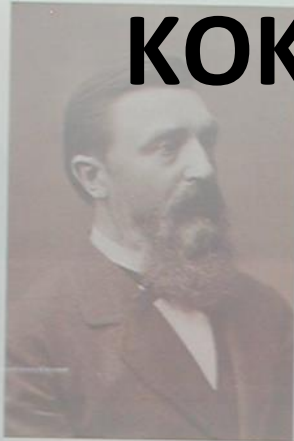
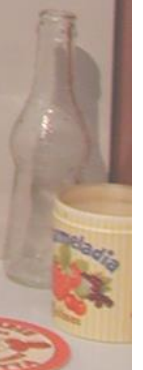

KOKOELMAPOLIITTINEN OHJELMA 2021

LÄNSI-UUDENMAAN AMMATTIMUSEOT
VÄSTRA NYLANDS PROFFSMUSEER

HANGON MUSEO
LÄNSI-UUDENMAAN MUSEO
FISKARSIN MUSEO
LOHJAN MUSEO
VIHDIN MUSEO
KARKKILAN RUUKKIMUSEO SENKKA

Sisältö

Taustatietoa Suomen museoista	4
MUSEOIDEN TEHTÄVÄT	5
LÄNSI-UUDENMAAN MUSEOT	8
KOKOELMATEHTÄVÄ	9
MÄÄRITELMÄ	9
VAIKUTTAVUUS, ARVIOINTI JA MITTARIT	10
KOKOELMATEHTÄVÄN NÄKÖKULMAT JA ARVOT	12
MUSEOIDEN KOKOELMAORGANISAATIO JA -RESURSSIT	12
MUSEOIDEN KOKOELMAYHTEISTYÖN TAVOITTEET	12
KOHTI YHTEISTÄ ALUEELLISTA KOKOELMAKESKUSTA	12
KOKOELMAKESKUS LEIRAN TOIMINTA	13
MUSEOKOKOELMIEN HISTORIA JA NYKYTILA LÄNSI-UUDELLAMAALLA	14
HANGON MUSEO	15
LÄNSI-UUDENMAAN MUSEO	16
FISKARSIN MUSEO	17
LOHJAN MUSEO	18
VIHDIN MUSEO	19
KARKKILAN RUUKKIMUSEO SENKKA	20
MUSEOIDEN KOKOELMAT	21
TALLENNUS JA KARTUNTA	23
TALLENNUSKRITEERIT JA ARVOTTAMINEN	24
HANKINTATAVAT, -KÄYTÄNNÖT JA -PÄÄTÖKSET	25
KARTUNTAMÄÄRÄT	25
KOKOELMAHALLINTA	26
KOKOELMIEN JAOTTELU	26
KOKOELMIIN LIITTÄMINEN	26
ARVOLUOKITUS	26
ESINEET	27
VALOKUVAT	28
TAIDEKOKOELMA	29
ARKISTOAINEISTO	29
POISTOT	29
NIMEÄMINEN JA NUMEROINTI	31
LUETTELOINTI JA DIGITOINTI	31
KOKOELMIEN HOITO	32

KOKOELMIEN SÄILYTYSTILAT	33
TURVALLISUUSKYSYMYKSET	34
PALOSUOJA.....	34
MURTOSUOJA.....	34
ILMASTO-OLOSUHTEET	34
MUUT UHAT	34
KOKOELMIEN KÄYTTÖ	35
NÄYTTELYKÄYTTÖ	35
MUSEOPEDAGOGINEN KÄYTTÖ	35
JULKAISU- JA TUTKIMUSKÄYTTÖ	35
VERKKOKÄYTTÖ	35
TIETOPALVELU JA TUTKIMUSAINESTOPALVELU.....	35
KOKOELMIEN KÄYTÖN RAJOITUKSET	36
LAINAT	36

Taustatietoa Suomen museoista

Suomen museolaitos on jaettu valtakunnallisiin museoihin, alueellisiin vastuumuseoihin ja valtakunnallisiin vastuumuseoihin. Nämä museot vastaavat toimialojensa museotyön kehittämisestä.

Kulttuurihistoriallisten museoiden valtakunnallisena museona toimii Suomen kansallismuseo. Alueellisia vastuumuseoita on 32. Niiden vastuulla on alueellisen museotyön edistäminen, alueellinen taidemuseotyö ja kulttuuriympäristöstä huolehtiminen. Valtakunnallisia vastuumuseoita on 17, jotka vastaavat erikoisalansa valtakunnallisesta museotyöstä.

Näin kolmen kategorian museoiden lisäksi sadoilla paikallismuseoilla on paikallisesti vaikuttava tehtävä kulttuurisen pääoman vahvistajina Suomessa

LÄNSI-UUDENMAAN AMMATTIMUSEOT
VÄSTRA NYLANDS PROFFSMUSEER

MUSEOIDEN TEHTÄVÄT

Museolaki määrittelee museoiden tehtäväksi maassamme kulttuuri- ja luonnonperinnön sekä taiteen tallentaminen ja säilyttäminen.

Aineistoja ja muita sisältöjä koskevan tutkimuksen edistäminen ja hyödyntäminen sekä aineistojen ja tiedon saatavuuden, saavutettavuuden ja käytön edistäminen. (Museolaki 314/2019).

Museolaki koskee kaikkia museoita, jotka ovat säännöissään määritelleet toimintansa museotoiminnaksi ja jotka ovat museoammatillisesti hoidettuja valtion, kunnan tai kuntayhtymän taikka muun yhteisön tai säätiön ylläpitämiä toimintayksiköjä, joilla on kokoelmat, vakituista ammatillista henkilöstöä ja jotka

ovat säännöllisesti avoinna yleisölle. Muita museotoiminnan näkökulmasta keskeisiä lakeja ovat muinaismuistolaki, museoasetus, laki kulttuuriesineiden maastaviennin rajoittamisesta, laki rakennusperinnön suojelusta, tekijänoikeuslaki, laki museovirastosta, laki ja asetus Kansallisgalleriasta, laki opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta, laki taidenäyttelyiden valtioneuvoston eräiden Suomeen tuotavien näyttelyesineiden takavarikoinnin kieltämisestä. Lisäksi arvonnäyttö - verolaki, henkilötietolaki, kirkkolaki, kunnallislaki, laki viranomaisen toiminnan julkisuudesta, maaaineslaki, maankäyttö- ja rakennuslaki ja tulo- ja varallisuusverolaki määrittävät myös museo - toimintaa.

Museon toimintaa ohjaavat myös oman kunnan/kaupungin, yleisen kulttuuritoimen ja museon johtosäännöt ja strategiat.

Ammatillisesti hoidetulla museolla tarkoitetaan museota, joka täyttää Museolain asettamat vaatimukset. (Museolaki 314/2019). Museolain mukaan Opetus- ja kulttuuriministeriö päättää museon ylläpitäjän hakemuksesta harkinnanvaraisesta valtionosuudesta. Edellytyksenä ammatillisen museon hyväksymiselle valtionosuuteen oikeutetuksi on, että:

1. Museon ylläpitäjänä on kunta tai kuntayhtymä taikka sellainen yksityinen yhteisö tai säätiö, jonka sääntömääräisiin tehtäviin kuuluu museotoiminnan harjoittaminen tai museon ylläpitäminen;
2. Museon toiminnalle on taloudelliset edellytykset;
3. Museota ei ylläpidetä taloudellisen voiton tavoittelemiseksi;
4. Museolla on toimintaa ohjaavat säännöt, joissa sen vastuualue on määritelty;
5. Museolla on kokoelma ja kokoelmapoliittinen ohjelma;
6. Kokoelman säilyminen museokokoelmana on turvattu myös museon lopettaessa toimintansa;
7. Museo on avoinna yleisölle säännöllisesti, sen toiminta on ympärivuotista ja sen kokoelmat ovat museon käyttäjien tavoitettavissa;
8. Museon tilat ovat tarkoituksenmukaiset;
9. Museolla on toiminnasta vastaava päätoiminen johtaja, jolla on virkaan tai tehtävään soveltuva ylempi korkeakoulututkinto, johtamistaito ja tehtävän edellyttämä riittävä perehtyneisyys museon toimialaan ja tehtäviin;
10. Museolla on vähintään kaksi päätoimisessa palvelussuhteessa työskentelevää museoalan asiantuntijaa, joista toinen voi olla samalla museon johtaja ja joilla on soveltuva korkeakoulututkinto sekä suoritettut museologian perusopinnot;
11. Museolla on riittävä määrä muuta henkilöstöä;
12. Museolla on monivuotinen tavoitteita, toimintaa ja taloutta koskeva suunnitelma

Lain edellytykset täyttäviä ammatillisesti hoidettuja museoita Länsi-Uudellamaalla ovat: Fiskarsin museo, Hangon museo, Lohjan Museo, Karkkilan Ruukkimuseo Senkka, Länsi-Uudenmaan museo ja Vihdin museo. Fiskarsin museon omistaa ja ylläpitää Fiskarsin kotiseutuyhdistys, muut yllä mainitut museot ovat kunnallisia

Museolaki edellyttää ammatillisesti hoidetuilta museoilta suunnitelmallista ja pitkäjänteistä toimintaa kokoelmatyön suhteen. ICOM:in (International Council of Museums) museoeettiset säännöt velvoittavat niin ikään museoita laatimaan kirjallisen toimintaohjeen kokoelmien hankkimisesta, hoitamisesta ja käytöstä.

Museoeettiset säännöt määrittävät museon ja museoammattilaisten toimintaa seuraavasti.

1. Museot säilyttävät, tulkitsevat ja edistävät ihmiskunnan luonnon- ja kulttuuriperintöä.
2. Museot ylläpitävät kokoelmiaan yhteiskunnan ja sen kehityksen hyväksi.
3. Museoilla on primaariaineistoa uuden tiedon saamiseksi ja välittämiseksi.
4. Museot tarjoavat mahdollisuuksia luonnon- ja kulttuuriperinnön arvostamiseen, ymmärtämiseen ja suojeluun.
5. Museoiden voimavarat tarjoavat mahdollisuuksia muille julkisille palveluille.
6. Museot toimivat läheisessä yhteistyössä niiden yhteisöjen kanssa, joista niiden kokoelmat ovat peräisin ja joita ne palvelevat.
7. Museot toimivat lainmukaisesti.
8. Museot toimivat ammattitaitoisesti.

Jokainen kohta on avattu sanallisesti ICOM Finlandin sivuilla suomeksi ja ruotsiksi.

LÄNSI-UUDENMAAN MUSEOT

Länsi-Uudenmaan ammatillisten museoiden yhteinen kokoelmapoliittinen ohjelma on ollut käytössä vuodesta 2009 alkaen. Museoalalla tapahtunut kehitys on vaikuttanut siihen, että alueellista kokoelmaohjelmaa on selkiytetty ja päivitetty aina tarvittaessa. Siinä on otettu huomioon mm. sen, että alueen museot toimivat Museoviraston ja Kansallismuseon johdolla vuonna 2009 käynnistyneessä ammatillisten museoiden valtakunnallisessa tallennus- ja kokoelmayhteistyöverkostossa TAKO:ssa. Myös kokoelmapoliittisen keskustelun vilkastuminen maamme museoissa on vaikuttanut siihen, että alkuperäinen ohjelma on päivitetty useamman kerran.

Ohjelman tavoitteena on museokokoelmien profiloiminen ja museotyön kehittämisen alueellisesta näkökulmasta siten, että kokoelmatoiminnan näkökulma on lähimenneisyyden tallentamisessa kaikissa alueen ammattimuseoissa. Ohjelman avulla voidaan poistaa kokoelmien päällekkäisyyksiä ja säästää yksittäisen museon resursseja.

Länsi-Uudenmaan muut vapaaehtoisvoimin ylläpidetyt ja valtion omistamat museot on välillisesti huomioitu tässä ohjelmassa.

Kokoelmapoliittiseen ohjelmaan on koottu kokoelmatoiminnan peruslinjaukset. Ohjelma toimii kirjallisena toimintaohjeena ja oppaana kokoelmatyön periaatteisiin sekä käytäntöihin ja on työväline museoiden henkilökunnalle. Se ohjaa museoiden kokoelmatoimintojen määrätietoista kehittämistä Länsi-Uudellamaalla.

Ohjelma täydennetään ja päivitetään joka toinen vuosi

Alueellinen vastuumuseo

Länsi-Uudellamaalla museotoimintaa edistää ja kehittää alueellinen vastuumuseo, Länsi-Uudenmaan museo.

Museon toiminta-alue kattaa seuraavat kunnat ja kaupungit: Hanko, Inkoo, Karkkila, Kirkkonummi, Lohja, Raasepori, Siuntio ja Vihti. Alueella toimii yli 40 museota, joista kuusi on ammatillisesti hoidettuja.

KOKOELMATEHTÄVÄ

Museoiden tehtävä on tallettaa ja esitellä omaa aihepiiriään muun muassa paikkakuntalaisille, matkailijoille ja koululaisryhmille. Museon perustehtäviin kuuluu myös menneisyyden ja historian aktiivinen opettaminen ja esilletuonti yleisölle. Koemme että museoiden toiminnan ja näyttelyiden on kehityttävä ja pysyttävä yhteiskunnan kehityksen mukana.

MÄÄRITELMÄ

Kokoelmat ovat toimivan museon kivijalka ja siten museotoiminnan tärkein perusta. Esine-, valokuva-, arkisto- ja käsikirjastokokoelmat muodostavat museoiden tietovarannon. Museon näyttely- ja opetustoiminta rakentuvat sen päälle. Esineiden ja valokuvien merkitys museokokoelmissa määrittyy niihin liittyvään tietoaineksen pohjalta.

Länsi-Uudenmaan ammattimuseot keräävät ja tallentavat aineellista ja aineetonta kulttuuriperintöä jälkipolville sekä tallentavat nykyhetkeä. Laadukkaat kokoelmat syntyvät vain järkipäisellä ja suunnitellulla pitkäjänteisellä keruulla. Se vaatii hyvää paikallishistorian tuntemusta, ammattitaitoista kulttuurihistorian ja museoalan tuntemusta sekä kokoelman helppoa hallintaa, joka tarkoittaa sitä, että luettelointia varten käytössä on asianmukaiset kokoelmahallintaohjelmat ja luetteloinnissa käytetty sanasto on yleisten luettelointistandardien

mukainen. Kokoelmien laatua edistetään arvaluokituksen ja harkitun ja aktiivisen kartuttamisen sekä poistojen avulla.

Kokoelman säilyminen vaatii asianmukaiset tilat, joihin voidaan säätää kunkin museoesineryhmän tarvitsemat ihanteelliset tai ainakin niitä mahdollisimman lähellä olevat olosuhteet.

VAIKUTTAVUUS, ARVIOINTI JA MITTARIT

Museoiden toiminta perustuu kokoelmiin. Hyvin järjestetty ja hoidettu kokoelma on edellytys museon kehittämiselle ja takaa museon toiminnan jatkuvuuden. Kokoelmatoimintaa arvioidaan ja mitataan yhteisesti sovitulla mittareilla. Niillä arvioidaan kokoelmien luetteloinnin ja kartunnan määrää, saavutettavuutta ja käyttöastetta. Jokainen museo tekee tarpeen mukaan itsearviointia.

Arvioinnit ja mittarit ovat työvälineitä kokoelmatoiminnan kehittämisessä.

Kokoelmatoimintaa arvioidaan kokoelmapoliittisen ohjelman päivityksen yhteydessä.

Kokoelmatoiminnan mittareina käytetään seuraavia tietoja jotka myös raportoidaan vuosittain Museoviraston tilastokyselyyn.

- Kulttuurihistorialliset esinekokoelmat: koko laajuus
- Kulttuurihistorialliset esinekokoelmat: vuoden kartunta
- Kulttuurihistorialliset esinekokoelmat: kokoelmapoistot
- Kulttuurihistorialliset esinekokoelmat: kokoelmahallintajärjestelmään luetteloitujen objektien lukumäärä
- Kulttuurihistorialliset esinekokoelmat: digitoitujen objektien lukumäärä
- Kulttuurihistorialliset esinekokoelmat: verkossa julkaistujen digitaalisten objektien kokonaismäärä
- Valokuvakokoelmat: laajuus
- Valokuvakokoelmat: vuoden kartunta
- Valokuvakokoelmat: kokoelmapoistot
- Valokuvakokoelmat: kokoelmanhallintajärjestelmään luetteloitujen objektien määrä
- Valokuvakokoelmat: digitoitujen objektien lukumäärä
- Valokuvakokoelmat: verkossa julkaistujen digitaalisten objektien kokonaismäärä

- Kokoelmien käyttöaste omassa toiminnassa, mm. näyttelykäyttö, museopeda, tuotteistaminen. Yms
- Kokoelmalainat museon ulkopuolelle
- Kokoelmiin kohdistuvat kyselyt

Kokoelmat ovat toimivan museon kivijalka ja siten museotoiminnan tärkein perusta.

Esine-, valokuva-, arkisto- ja käsikirjastokokoelmat muodostavat museoiden tietovarannon.

Museon näyttely- ja opetustoiminta rakentuvat sen päälle. Esineiden ja valokuvien merkitys museokokoelmissa määrittyy niihin liittyvään tietoaineksen pohjalta.

KOKOELMATEHTÄVÄN NÄKÖKULMAT JA ARVOT

Länsi-Uudenmaan ammatillisesti hoidettujen museoiden näkökulmat ja arvot ovat tutkimuksellisuus, yhteisöllisyys, avoimuus, saavutettavuus, kestävä kehitys, kulttuurinen kestävyys ja asiakaslähtöisyys.

Museot noudattavat myös omistajaorganisaation ja kulloisen museon strategiassa määritettyjä arvoja.

MUSEOIDEN KOKOELMAORGANISAATIO JA -RESURSSIT

Museoiden kokoelmista vastaavat kunkin museon kokoelmavastaava henkilö yhdessä museonjohtajan kanssa.

MUSEOIDEN KOKOELMAYHTEISTYÖN TAVOITTEET

Yksi museoiden kokoelmayhteistyön tavoitteista on alueellinen kokoelmahallintajärjestelmä. Kokoelmahallintajärjestelmään annetaan myös paikallismuseoille mahdollisuus luetteloida omat kokoelmansa. Tällä tavoin lisäämme tietoisuutta alueemme aineellisesta kulttuuriperinnöstä sekä poistamme päällekkäisyyksiä. Kokoelmayhteistyön- ja uuden yhteisen kokoelmahallintaohjelman myötä kokoelmista on mahdollista julkaista tietoa verkossa esim. Finnassa. Tavoitteenamme on esitellä alueemme kulttuuriperintöä teknologiaa ja paikkatietoja hyödyntäen.

Vuonna 2019 on aloitettu uuden ja yhteisen kokoelmahallintajärjestelmän hankinnan suunnittelu. Museoiden tarpeet on kartoitettu ja toimittajat ovat saaneet esitellä ohjelmiaan. Vuoden 2021 aikana pyrimme kilpailuttamaan ja valitsemaan ohjelman jotta tietojen siirto voisi alkaa jo vuoden 2022 alussa.

KOHTI YHTEISTÄ ALUEELLISTA KOKOELMAKESKUSTA

Alueellisen kokoelmaohjelman valmistumisen myötä vuonna 2009 heräsi ajatus mahdollisesta yhteisestä kokoelmakeskuksesta, jonne koottaisiin kaikkien kuuden sopimuksen allekirjoittaneet museon kokoelmia saman katon alle säilytettäväksi, tutkittavaksi ja esiteltäväksi. Länsi-Uudenmaan maakuntamuseo palkkasi arkkitehti Katarina Ockenströmin tekemään tarveselvitystä. Hän haastatteli museoiden kokoelmavastaavat ja tutustui kunkin museon kokoelmiin ja kokoelmatiloihin. Kokoelmien säilytystiloissa oli suuriakin vaihtelevuuksia niin tiloissa kuin niiden säilytysolosuhteissa. Arkkitehti ja työryhmä, jossa oli edustaja kustakin museosta, selvitteli ja tutustui myös tilavaihtoehtoihin Karkkilassa, Lohjalla ja Raaseporissa.

Ykkösvaihtoehdoksi nousi Tammissaarella Teollisuuskatu 8:ssa sijaitsevat yksityisen omistamat entisen lääketehdas Leiraksen tilat. Kiinteistössä on säilytystiloja n. 6100 m², riittävän korkeita halleja. Tilojen katsottiin olevan muutenkin museovaatimusten mukaiset. Ne olivat siistit ja muuttovalmiit nopeaankin muuttoon.

Länsi-Uudenmaan maakuntamuseo toimistoineen ja henkilökuntineen muutti ensimmäisenä tiloihin 1.1.2014. Museon kokoelmat siirrettiin Raaseporin Tenholasta Teollisuuskatu 8:aan.

Huhtikuussa 2016 kokoelmakeskuksen, jota päätettiin alkaa kutsua Kokoelmakeskus LEIRaksi, suojiin oli siirretty myös, Lohjan Museon kokoelmien pääosa. Vuonna 2021 tiloihin siirretään pääosa Hangon museon kokoelmista. Myös Fiskarsin museolta, Vihdin museolta sekä Karkkilan Ruukkimuseo Senkalta on esineitä LEIRAssa.

Muita toimijoita keskuksessa ovat, Tammiharjun museokokoelmat (HUS-museotoimikunta), Raaseporin kaupungin arkisto, Raaseporin kulttuuritoimisto ja Villa Schildt.

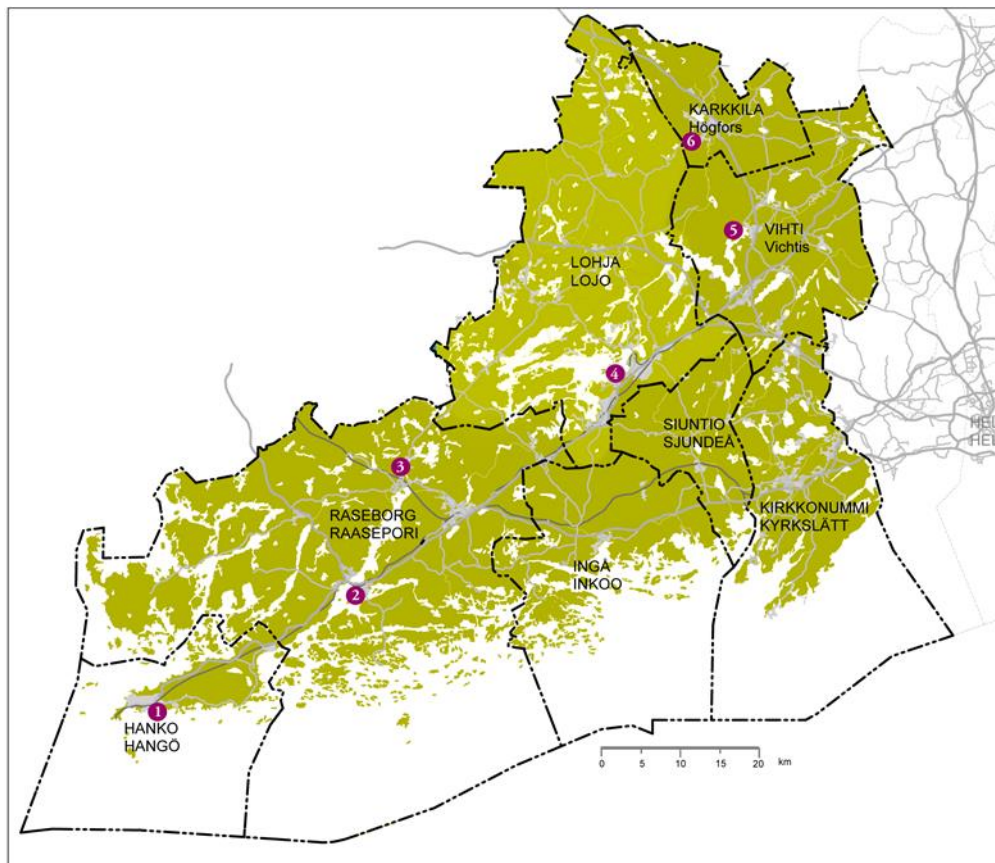
KOKOELMAKESKUS LEIRAN TOIMINTA

Kokoelmakeskus LEIRA avattiin yleisölle 28.2.2018 ja tämän jälkeen kokoelmiin on voinut tutustua ryhmäkäynneillä ennakkotilauksesta. Kokoelmakeskus LEIRA on ensimmäinen yleisölle avoin kokoelmakeskus Suomessa. Vuosina 2018–2019 Kokoelmakeskus LEIRAn toimintaa jatkokehitettiin Suomen Kulttuurirahaston myöntämän Museovisio- apurahan turvin.

Kokoelmakeskus LEIRA ei ole ainoastaan säilytystila museokokoelmille, se on tietovaranto, joka antaa kävijälle tuhdin annoksen nostalgiaa, herättää ajatuksia ja kertoo museoiden tehtävästä yhteiskunnassa. Kokoelmakeskus LEIRA on kohde kaiken ikäisille ja kaikille aisteille.

MUSEOKOKOELMIEN HISTORIA JA NYKYTILA LÄNSI-UUDELLAMAALLA

Länsi-Uudenmaan ammatilliset museot

1. Hangon museo
2. Länsi-Uudenmaan museo
3. Fiskarsin museo
4. Lohjan Museo
5. Vihdin museo
6. Karkkilan Ruukkimuseo Senkka

HANGON MUSEO

Hangon museon perusti vuonna 1909 kotiseutuyhdistys Hembygdsforskningens vänner i Hangö. Innoitusta saatiin sekä lohjalaiselta Robert Boldtilta että Tammisaaren museosta. Ensimmäinen museorakennus oli Hangon vanhimpia taloja Fohlinin tupa Korkeavuorenkadulla. Täällä oli esillä kaikki museon kokoelmat. Tilat olivat niukat, mutta uutta rakennusta ei saatu. Hangon evakuoinnin jälkeen talo tuhoutui ja museo siirtyi vähitellen uuteen kaupungintaloon. Täälläkin jatkettiin koko kokoelman esille panemista.

Museo siirtyi Hangon kaupungin omistukseen vuonna 1963. Vuonna 1971 museo sai toisen näyttelytilan vanhasta vuonna 1793 valmistuneesta kivimakasiinista, joka remontoitiin museon käyttöön. Nyt museon kokoelmat olivat esillä kahdessa paikassa. Kun museo vuonna 1983 sai Hangon vanhalta keksitehtaalta varastotilat, siirryttiin vaihtuviin näyttelyihin. Kaupungintalon tila muutettiin vuonna 1991 museon arkistoksi.

Hangon museolla on kolme vakituista henkilöä: museonjohtaja, amanuenssi ja museomestari. Lisäksi on museon aukipidosta hoitava henkilö. Tulevaisuuden suunnitelmissa on uuden Hangon museon perustaminen, jossa voitaisiin esitellä Hangon historiaa monipuolisesti. Museon tekstiilikokoelmat siirrettiin Leiraan vuonna 2018, ja vuonna 2021 on alkanut muiden kokoelmien siirto sinne.

Hangon museo vastaa kaupungin historian vaalimisesta ja tuo sitä aktiivisesti esille myös Facebookin ja Instagramin kautta. Museon työtä ja kokoelmia avataan yleisölle myös joka toinen viikko ilmestyvien blogikirjoitusten avulla. Museo on mukana TAKO pooli 2:ssa ja 5:ssä, ja museonjohtaja on pooli 2:n puheenjohtaja vuodesta 2019

Hangon museon näyttelyt järjestetään ainoassa Hangon linnoituksesta jäljellä olevassa rakennuksessa, joka on vuodelta 1792.

LÄNSI-UUDENMAAN MUSEO

Tammisaaren kaupungin historiallinen museo perustettiin Tammisaaren 19.3.1906. Museota hoiti valtuuston nimeämä museohallitus. Vuonna 1909 museo sai käyttöönsä kaksi huonetta kaupungintalosta.

Sodan jälkeen museolle ryhdyttiin etsimään uusia tiloja. Vuonna 1947 kaupunki osti ns. Blomqvistin talon, joka avattiin museona nimeltä Porvaristalo vuonna 1949. Vuonna 1961 museotontille siirrettiin ns. Lindbladin talo 1700-luvulta. Vuonna 1963 tontille rakennettiin tilapäisiä näyttelyitä varten museohalli, jonka kellarikerroksesta saatiin museoesineille lämmin säilytystila.

Forngårdenin talomuseo, jonka kokoelmiin kuului n. 1 500 esinettä, liitettiin Tammisaaren museoon vuonna 1977.

Vuonna 1985 Tammisaaren museo nimettiin Länsi-Uudenmaan maakuntamuseoksi. Vuonna 1997 hankittiin tietokantaohjelma Sofie Västerbottenin museosta Ruotsista.

Vuoden 2009 alusta lähtien, Karjaan kaupungin museokokoelmat (n. 3 000 esinettä) siirtyivät Länsi-Uudenmaan maakuntamuseon hoidettaviksi.

Vuosien 2014 ja 2015 aikana museon kokoelmat siirrettiin Leiraksen entiseen tehdaskiinteistöön osoitteessa Teollisuuskatu 8, eli Kokoelmakeskus LEIRAan. Vuonna 2018 Kokoelmakeskus LEIRA avattiin yleisölle.

Vuonna 2020 museo valittiin alueelliseksi vastuumuseoksi ja nimi muuttui Länsi-Uudenmaan museoksi, museon näyttely-yksikö toimii nimellä Raaseporin museo.

Raaseporin museo toimii Länsi-Uudenmaan museon näyttelyiden keskipisteenä.

FISKARSIN MUSEO

Fiskarsin museota ylläpitää vuonna 1940 perustettu Fiskarsin kotiseutuyhdistys. Museo avattiin 1949. Kokoelmien kartuttaminen tapahtui aluksi lahjoituksin ja huutokauppaostoin. Alkuperäisten sääntöjen mukaan kokoelmiin tallennettiin Fiskarsiin liittyvää kuvamateriaalia, esineitä sekä arkistomateriaalia. Museon aloitteentekijät Laura Holmström ja Gerda Gers hoitivat esinehankinnat ja luetteloinnin pääkirjaan sekä kortistoon.

Esinekokoelmien luettelointi jatkui kotiseutuyhdistyksen jäsenten hoitamana 1970-luvulle saakka. Kokoelmien hallinta ammattimaistui vähitellen, 1980-luvulla museoalan harjoittelijoiden avulla ja vuodesta 1988 alkaen amanuenssin johdolla. Esineiden ja valokuvien sähköinen luettelointi Paradox-tietokantaan aloitettiin 1990-luvulla. Kokoelmien luettelointi jatkui vuodesta 2005 alkaen Musketi-tietokantaan, sittemmin WebMusketiin.

Vuonna 2020 esinekokoelmassa on 5600 esinettä, suurimpina kokonaisuuksina huonekalut ja kotitalousesineet, tekstiilit, Fiskars-valmisteet, suuret teollisuus- ja maatalousesineet, yhdistysmateriaalit sekä kirjat. Fiskarsin museolla on myös erikseen luetteloitu noin 500 esineen rekvisiittakokoelma, jota käytetään opastus- ja opetustoiminnassa.

Kuvat kuuluivat museon ensimmäisiin kartunnan kohteisiin. Vuonna 2020 kokoelmaan kuuluu 3591 valokuvaa. Merkittävimmät kuvakokoelmat ovat C.J. Malmbergin Fiskars-kuvat 1800-luvulta sekä Fiskarsista ja Pohjasta kotoisin olevien sukujen kuvat.

Kaikki valokuvat siirrettiin Fiskarsista kokoelmakeskus Leiraan Tammisaareen vuonna 2015. Esineitä säilytetään Fiskarsin museon arkistorakennuksessa. Kokoelmakeskus Leiraan on vuosina 2016–2018 siirretty Fiskarsin museon tekstiilikokoelma, osa huonekaluista, Collectio minerali Julinian ja Moskova-vitriini.

Uusi arkistomateriaali, joka lahjoitetaan museoon, siirretään nykyisin Fiskarsin kotiseutuyhdistyksen ylläpitämään Pohjan paikallishistorialliseen arkistoon. Pohjan paikallishistoriallinen arkisto muutti vuonna 2020 Karjaalle yhteisiin tiloihin Paikallisarkisto Arestin kanssa.

LOHJAN MUSEO

Lohjan Museo perustettiin 16.7.1911 Robert Boldtin ja kirkkoherra Adolf Neoviuksen aloitteesta. Kotiseutuyhdistys, Lohjan kotiseutututkimuksen ystävät ry., vastasi museosta ja sen kokoelmista harrastajavoimin aina 1970-luvun loppuun. Vuoden 1978 alusta museo kunnallistettiin ja siitä tuli ammatillisesti hoidettu museo. Museo toimii nykyisin osana Lohjan kaupungin kulttuuripalveluita.

Museon vakinainen henkilökunta muodostuu museonjohtajasta, kokoelma- ja näyttelyamanuensseista, museomestarista, museoartesaanista ja toimistosihteeristä. Kokoelma-amanuenssin toimi on ollut täyttämättä 1.1.2020 alkaen.

Kotiseutuyhdistyksen keräämä kokoelma, 2 200 esinettä, 3 500 valokuvaa ja 800 kirjaa siirrettiin kunnallisen museon kokoelman pohjaksi. Lahjoituksilla karttunut kokoelma muodostui talonpoikaisesineistöstä; käyttöesineistä ja huonekaluista sekä kartanoiden ja ratsutilojen koriste-esineistä, tekstiileistä ja huonekaluista. Nykyisin kokoelma käsittää koko elämän kirjon kastemekoista ruumisvaunuun ja esineet ovat kooltaan napista paloautoon. Kokoelmien esineistö pääosin on 1900-luvulta. Kokoelmissa on (vuonna 2020) 23 711 esinettä. Kokoelmasta on poistettu yksittäisiä esineitä huonon kunnon vuoksi tai ne eivät muuten ole soveltuneet kokoelmaan.

Valtakunnallisessa TAKO-ohjelmassa Lohjan Museo kuuluu pooli 4:ään tuotanto, palvelut ja työelämä, ja vastaa osaltaan muoviteollisuuden (kotitalousmuovit) ja kaivosteollisuuden (kivimineraalit) tallettamisesta.

Vuosista 2004–2005 lähtien Lohjan Museossa on ollut käytössä Musketti-kokoelmahallintajärjestelmä (nykyinen WebMusketti), johon on pääasiassa luetteloitu esineitä ja pieni määrä kuvia. Lohjan Museon esinekokoelmaa on aiemmin sijainnut useissa säilytyspaikoissa. Nykyään kokoelmat sijaitsevat pääosin Länsi-Uudenmaan Kokoelmakeskus Leirassa.

Kuvakokoelma muodostuu valokuvista, digitaalisista kuvista, negatiiveista ja dioista. Aineiston lukumäärä on arviolta n. 77 695, siitä 10 440 kuvaa on digitaalisessa muodossa. Resurssipula on vaikuttanut siihen, että kokoelmahallintaohjelmaan on viety vain 144 kuvaa. Kokoelma sisältää mm. Geneven kokoelman (Geneven maailmannäyttelyyn kerätty kuvakokoelma Lohjasta vuosina 1908-1909), jonka aiheina ovat lohjalaiset kartanot ja maisemat; Viljo Saleniuksen negatiivikokoelman; Länsi-Uusimaa-lehden kuvakokoelman sekä paljon kuvia Lohjan kaupunkikuvan muutoksesta.

Museon kokoelmiin kuuluu kotiseutuaiheinen arkisto, johon talletetaan mm. lohjalaisten yhdistysten aineistoja. Arkistoaineistoa on noin 208 hyllymetriä. Kokoelmiin kuuluu myös äänitteitä, jotka pääosin ovat litteroimatta.

Sammatissa sijaitseva Johannes Lohilammen museo n. 2000 esineen kokoelmineen siirtyi Lohjan kaupungin museotoimen hallintaan kuntaliitoksen myötä vuonna 2009. Kokoelmaa säilytetään Sammatissa museon tiloissa. Kokoelma muodostuu pääosin maanviljelijä Johannes Lohilammen keräämästä talonpoikaisesineistöstä. Kokoelmaa on kartutettu myöhemmin Sammatin kunnan toimesta. Nummi-Pusulan ja Karjalohjan liitokset eivät tuoneet uusia museoita kaupungin museotoimelle.

Lohjan Museolla on käsikirjasto, joka muodostuu Lohja-aiheisesta kirjallisuudesta ja ammattikirjallisuudesta.

VIHDIN MUSEO

Vihdin museo tarjoaa monipuolista, koottua, kauaskatseista ja asiantuntevaa tietoa Vihdistä ja vihtiläisyydestä, jota muualta ei saa. Museo elää tiivistä tässä päivässä, mutta ammentaa kaukaa menneisyydestä.

Kotiseutuyhdistys Vihti-Seura avasi kesällä 1959 Vihdin vanhaan pitäjänmakasiiniin kotiseutumuseon. 1980-luvun alussa todettiin, että seuran resurssit eivät enää yksin riittäneet pyörittämään museotoimintaa Vihdissä. Niinpä vuonna 1984 alettiin kerätä Vihdin kunnan omistamaa Vihdin museon esinekokoelmaa ja Vihti-Seura deponoi omistamansa esineistön sekä valokuvat Vihdin museolle.

Ammatillisesti hoidetun Vihdin museon näyttelyt avattiin seurakunnalta vuokrattuun entiseen Pikku-Pappilaan vuonna 1988. Aikaisemmin kotiseutumuseona toimineeseen viljamakasiiniin avattiin maatalousaiheinen näyttely. Vuonna 1992 museo sai vaihtuvien näyttelyiden tilan Niuhalan vanhalta kansakoululta.

Vihdin museon ja Vihti-Seuran esinekokoelmia muutettiin epäsopivasta säilytystilasta toiseen useamman kerran. Nykyisiin entisiä parempiin kokoelmatiloihin esineet muutettiin vuonna 2012. Tuolloin museon koko esineistö voitiin ensimmäistä kertaa siirtää yhtenäisiin kokoelmatiloihin. Vihdin museon esineistö kertoo vihtiläisten elämästä viime vuosisadoilla. Pääosa esineistä liittyy koti- ja maatalouteen. Kokoelmaan kuuluu myös esineitä liittyen esimerkiksi paikkakunnan kouluhistoriaan, kartanoihin ja laitoksiin.

Vuodesta 1986 lähtien esinekokoelman rinnalle on kerätty Vihdin museon valokuvakokoelmaa. Kokoelma käsittää Vihti-aiheisia valokuvia 1800-luvun lopulta nykypäivään. Arkistoaineisto on sijoitettu museon kotiseutuarkistoon. Vuodesta 2002 lähtien Vihdin museon kokoelmia on viety sähköiseen muotoon Musketti-tietokantaan, sittemmin WebMuskettiin.

KARKKILAN RUUKKIMUSEO SENKKA

Karkkilan ruukkimuseo Senkan pääkokoelmia on kaksi: Karkkila-Högforsin työläismuseon ja Suomen Valimomuseon kokoelmat. Mainittujen kokoelmien lisäksi on vielä kolme museolle deponoitua kokoelmaa: Karkkilan kotiseutuyhdistyksen omistama Juho Aaltosen museokokoelma sekä Karkkilan kotiseutuyhdistyksen omistama valokuvakokoelma. Lisäksi on vielä Ilmari Huitin esinekokoelma, joka on osittain museon omistama ja osittain Ilmari Huitin säätiön deponoima.

Karkkila-Högforsin työläismuseo on erikoismuseo, teemana työläisten asuminen Fagerkullassa. Museon kokoelma periytyy osaksi vuosina 1950–1988 toimineesta Karkkilan kotiseutumuseosta. Museo lakkautettiin käytännössä samaan aikaan, kun Karkkilan kaupunki osti Högforsin tehtaalta Fagerkullan työläisasunnot, joihin perustettiin Työläismuseo samana vuonna 1986. Yleisölle museo avattiin 1989.

Valimomuseon kokoelmat pohjautuvat puolestaan Högforsin tehtaan museon kokoelmaan. Kyseinen museo perustettiin 1960, ja lakkautettiin kun Suomen Valimomuseo perustettiin 1987 ja avattiin 1989 Suomen valimomuseosäätiön toimesta. Karkkilan museoiden fuusioituessa 2006 esineistö lahjoitettiin Karkkilan ruukkimuseo Senkalle lukuun ottamatta säätiön peruspääomaa. Suomen valimomuseon perusnäyttely uudistettiin vuonna 2020. Samalla avattiin erillinen Högfors-museo.

Juho Aaltosen (s. 1893) museokokoelma on kerätty virallisesti vuodesta 1952 lähtien ja päättyen joskus 1960-luvun puolivälissä. Aineisto on tyyppillistä talonpoikaisesineistöä. Kokoelma lahjoitettiin Karkkilan seurakunnalle 1977. Seurakunta lahjoitti esineistön 1993 Karkkilan kotiseutuyhdistykselle, joka puolestaan deponoi sen seuraavana vuonna Karkkilan kaupungin museotoimelle.

Ilmari Huitilla oli kotimuseo ja esineet on kerätty 1940–50-luvuilla Karkkilan Vaskijärven alueelta. Esineistä suurin osa lahjoitettiin museolle vuonna 1988, ja loput deponoitiin Karkkilan kaupungille 1992.

Työläismuseon kuvat on kattava kokoelma Karkkila-aiheista materiaalia. Kokoelmien ytimen muodostaa Karkkilan kotiseutuyhdistyksen kuvakokoelmat, jotka deponoitiin kaupungille 1988. Merkittävimpiin lahjoituseriin kuuluvat Osuusliike Tuen vuonna 1996 lahjoittama kokoelma, valokuvaajien Allan Riikonen ja Reino Vesander mittavat valokuva-arkistot vuosilta 2018 ja 2019 sekä Karkkilan Seudun valokuva-arkisto vuonna 2020. Nämä uudet lahjoituserät ovat lyhyessä ajassa moninkertaistaneet museon kuvakokoelmien laajuuden.

Pääosan Valimomuseon kuvakokoelmista muodostavat Högforsin tehtaalta saadut vanhat valokuvat. Huomattava lahjoituserä on myös 1987 saatu Eric Sundströmin valokuvakokoelma 1920-luvun Högforsin ruukista. Samaan aihepiiriin, tosin 1950- ja 80-luvuille, kuuluvat Eino Sarkin sekä Allan Riikosen Högfors-negatiivit, joita kummassakin erässä on n. 3 000 kpl. Merkittävä erä niinikään on Suomen valimoteknisen yhdistyksen (SVY) valokuvakokoelma, johon kuuluu yli tuhat kuvaa Suomen eri valimoista ja erilaisista tilaisuuksista.

Valimomuseon arkiston ja kirjaston kokoelmat käsittävät mm. valimoyritysten historiikkeja, valimoteknistä kirjallisuutta, tuote-esitteitä sekä kone- ja laitepiirustuksia. Työläismuseon kirjasto käsittää kaikkiaan yli 1000 Karkkila-aiheista kirjaa tai lehteä.

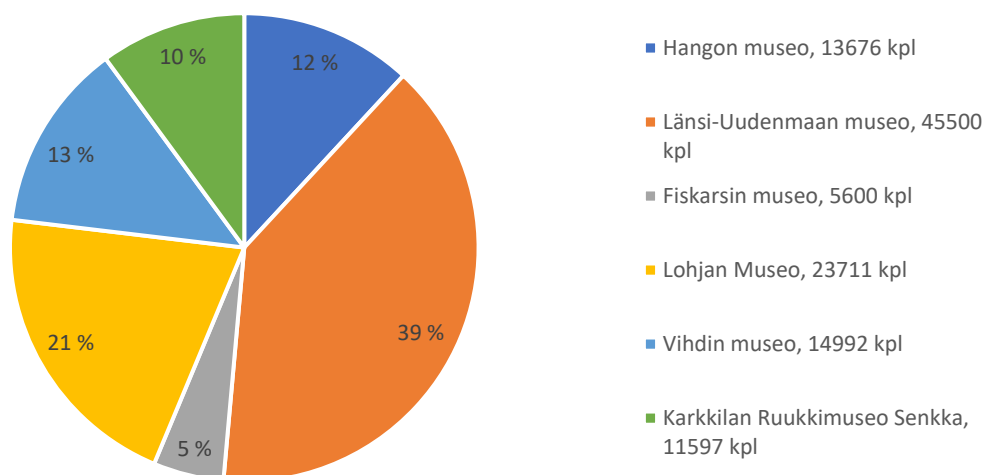
MUSEOIDEN KOKOELMAT

Museoiden esine- ja valokuvakokoelmien laajuus ja digitointiaste ilmenee alla olevista taulukoista.

Näitten kokoelmien lisäksi on jokaisessa museossa myös arkistokokoelmia. Fiskarsin kotiseutuyhdistyksen ylläpitämässä Pohjan paikallishistoriallisessa arkistossa on arkistokokoelmia yhteensä 80 hyllymetriä. Hangon museon arkistossa on 7 860 luetteloitua objektia. Vihdin museossa on luetteloimatonta arkistoaineistoa n. 60 hyllymetriä. Karkkilan Ruukkimuseo Senkassa on n. 100 hyllymetriä arkistoaineistoa. Länsi-Uudenmaan museon arkiston luetteloitu aineisto käsittää 3 869 päänumeroa. Lohjan Museon arkistokokoelma on laajuudeltaan 208 hyllymetriä.

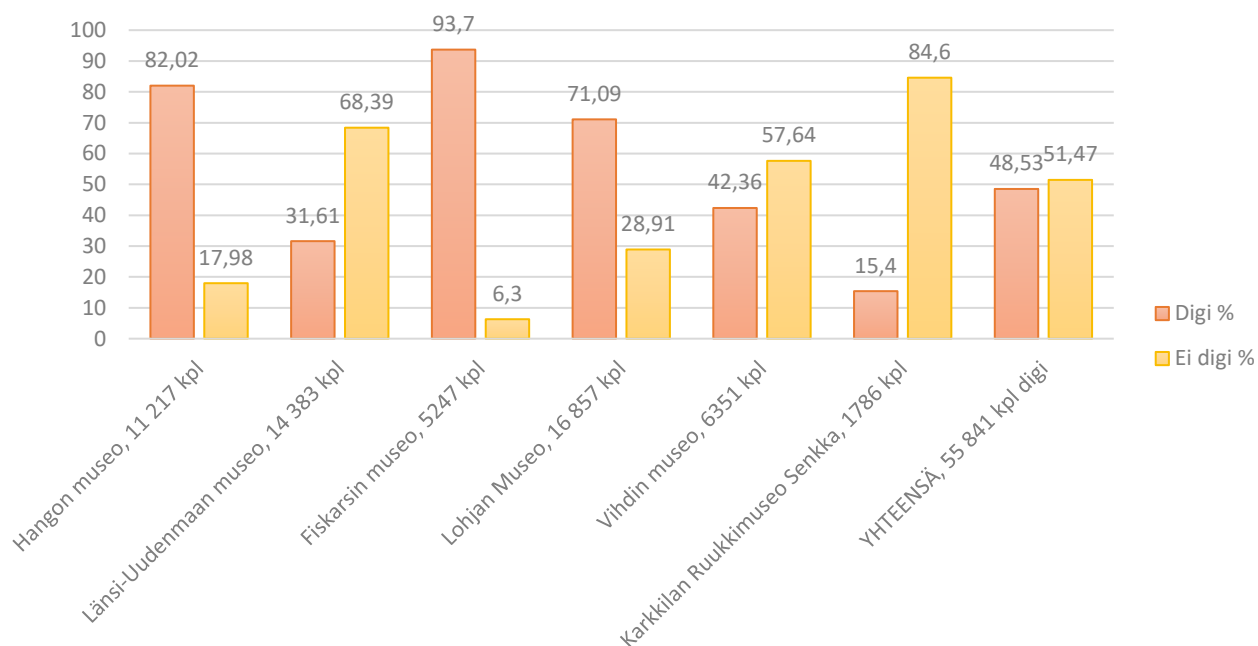
Useissa alueen museoissa on myös arkeologista esineistöä. Arkeologinen esineistö luetteloidaan pääosin Museoviraston kokoelmiin. Paikallisia oman alueen arkeologisia löytöjä pyritään saamaan lainaan Museovirastolta, jotta niitä on mahdollista esitellä yleisölle. Museot voivat ottaa kokoelmiinsa oman alueensa arkeologista aineistoa, jota Museovirasto ei ota kokoelmiinsa. Muinaismuistolain (296/1963) mukaan tieto arkeologisesta aineistosta tulee aina viipymättä toimittaa Museovirastolle, jolla ensisijaisesti on oikeus liittää aineisto kokoelmaansa.

ESINEKOKOELMAT 2020

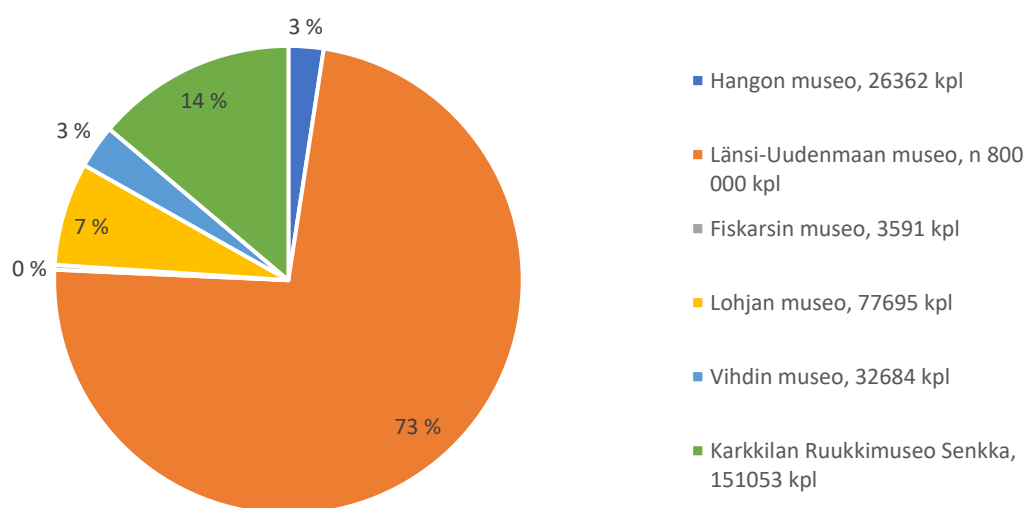
Esinekokoelmat museoittain. Länsi-Uudenmaan ammattimuseoissa on yhteensä 115 076 kpl esinettä kokoelmissa.

Sähköiseen muotoon vietyjen esineiden määrä

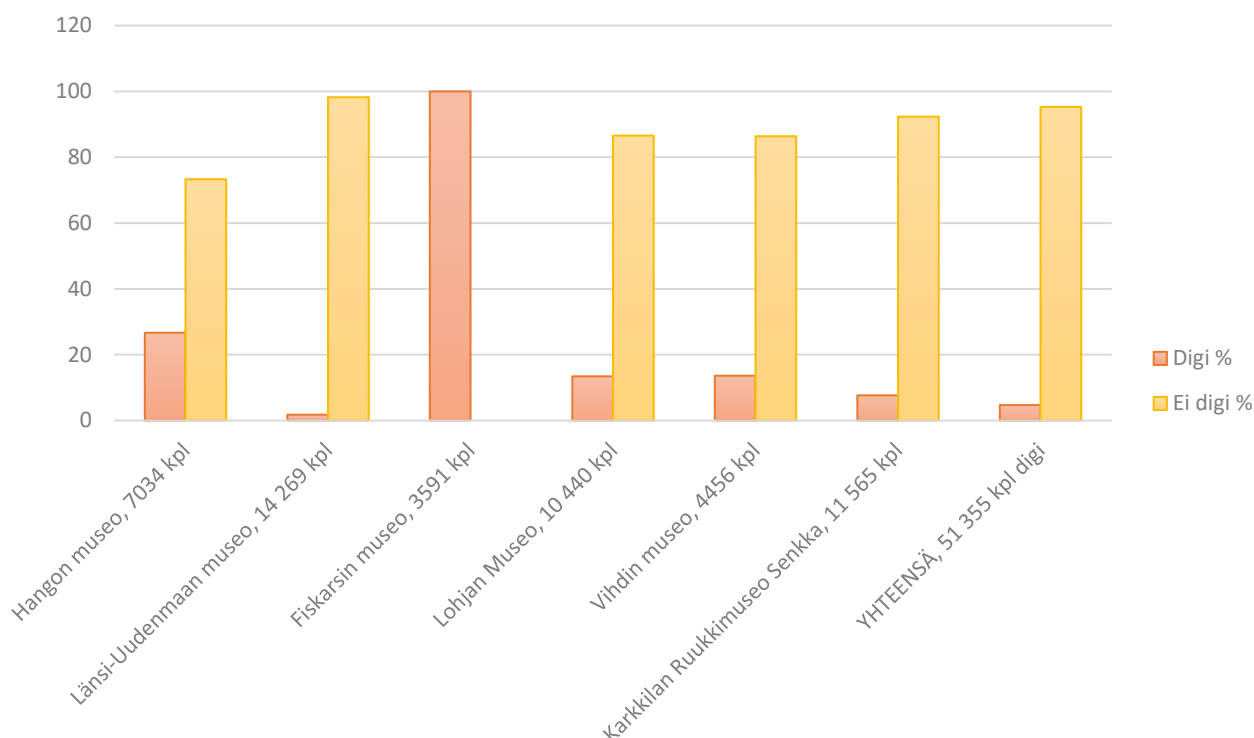
Sähköiseen muotoon siirrettyjen esineiden määrä ja prosentuaalinen osuus museoittain.

LÄNSI-UUDENMAAN MUSEOIDEN KUVA-KOKOELMAT 2020

Valokuvakokoelmat museoittain. Länsi-Uudenmaan ammattimuseoissa on yhteensä 1091385 kpl valokuvaa kokoelmissa.

Sähköiseen muotoon vietyjen kuvien määrä

Sähköiseen muotoon siirrettyjen valokuvien määrä ja prosentuaalinen osuus museoittain.

TALLENNUS JA KARTUNTA

Kokoelmia on kerätty ja kartutettu alueen museoihin samojen periaatteiden mukaan. Enimmäkseen kartunta on ollut passiivista. Aiempina vuosikymmeninä museoilla on ollut määrärahoja, joilla kokoelmiin on voitu hankkia esineitä.

Kullakin Länsi-Uudenmaan ammattimuseoilla on omat kartuntaperiaatteensa, joita ne noudattavat edelleen, mutta ottavat huomioon vastuualueensa länsi-uusimaalaisesta näkökulmasta.

Ammattimuseoiden kokoelmien aktiivista kartuntaa rajoittavat henkilökuntaresurssit, rajalliset ja puutteelliset säilytystilat sekä pienet määrärahat.

Kokoelmaohjelmassa jokaisella ammattimuseolla on oma ajallinen vastuu/asiantuntijuusalueensa. Ohjelmasta riippumatta jokainen museo kuitenkin kokoaa myös omaa paikallishistoriallista kokoelmaansa.

Kokoelmapoliittisen ohjelman mukaiset Länsi-Uudenmaan ammattimuseoiden ajalliset vastuualueet:

- 1950-luku: Vihdin museo
- 1960-luku: Ruukkimuseo Senkka
- 1970-luku: Lohjan Museo
- 1980-luku: Länsi-Uudenmaan museo
- 1990-luku: Hangon museo

- 2000–2010: Fiskarsin museo (ja Länsi-Uudenmaan museo)
- 2010-luku: otetaan huomioon ammatillisten museoiden valtakunnallisessa tallennus- ja kokoelmayhteistyöverkosto TAKO:n työjaossa

Länsi-Uudenmaan ammatillisesti hoidetut museot toimivat valtakunnallisessa tallennus- ja kokoelmayhteistyöverkostossa TAKO:ssa. TAKO on ammatillisten museoiden tallennus- ja kokoelmayhteistyöverkosto. Se kehittää ja ylläpitää museoiden valtakunnallista tallennustyöjakoa, koordinoi nykydokumentointihankkeita sekä toimii museoiden kokoelmatyön ammatillisena keskustelufoorumina. TAKO:n toiminta perustuu seitsemään temaattiseen työryhmään eli pooliin, joissa toteutetaan nykydokumentointihankkeita ja kehitetään eri tavoin museoiden kokoelmayhteistyötä. TAKO-verkosto kehittää museoiden kokoelmatuntemusta ja tukee niiden roolia kulttuuriperinnön tuntijana ja välittäjänä. Verkosto edistää monipuolista kokoelmayhteistyötä ja osallistuu ajankohtaiseen keskusteluun.

Museot osallistuvat valtakunnalliseen tallennustyönjakoon seuraavasti:

- Fiskarsin museo
 - 1: Puutarhanhoito
 - 1: Puutarhanhoito > Puutarhanhoitovälineet
- Hangon museo
 - 2: Yhteisöt > Kaksikieliset: Suomenruotsalaiset
 - 5: Majoitus-, matkailu- ja ravitsemistoiminta > Kesämatkailu Hangossa
- Karkkilan Ruukkimuseo Senkka
 - 3: Asuminen ja eläminen > Ruukkilaisten asumiskulttuuri 1850–1990-luvulla
 - 4: Metalliteollisuus > Metallien perusteollisuus > Valimoteollisuus
 - 6: Suomalainen muotoilu > Talousvalut
 - 6: Suomalainen muotoilu > Talousvalujen muotoilijat
 - 6: Suomalainen muotoilu > Teollisesti valmistetut taidevalut
- Lohjan Museo
 - 4: Kaivosteollisuus > Kaivostoiminta: Kivimineraalit
 - 4: Kemian teollisuus > Muoviteollisuus > Muoviteollisuus
- Länsi-Uudenmaan museo
 - 1: Kalastus > Vapaa-ajan merikalastus
 - 3: Asuminen ja eläminen > Vapaa-ajan asuminen

TALLENNUSKRITEERIT JA ARVOTTAMINEN

Kontekstitiedot ja mitä aineisto kertoo paikallishistoriasta, myös miten se täydentää museokokoelmassa olevaa aineistoa. Tarkemmin tästä seuraavassa kokoelmahallintaa käsittelevässä luvussa.

HANKINTATAVAT, -KÄYTÄNNÖT JA-PÄÄTÖKSET

Museoiden kokoelmat karttuvat pääosin lahjoituksilla. Museot ostavat kokoelmiinsa objekteja erittäin harvoin. Päätöksen siitä, tuleeko esine kokoelmaan, tekee kokoelmavastaava. Esine siirtyy aina museon omistukseen, jonka jälkeen museon henkilökunta päättää, mitä sille tapahtuu. Vastaanotettu esine ei välttämättä jää museon kokoelmaan. Se voidaan liittää myös jonkun muun Länsi-Uudenmaan museon kokoelmaan, rekvisiittakokoelmaan, poistaa kokoelmista tai mahdollisuuksien mukaan ottaa uudelleen käyttöön.

KARTUNTAMÄÄRÄT

Vuosittaiselle kartuntamäärälle ei ole asetettu rajoituksia. Kuitenkin olemassa olevat henkilöstöresurssit ja kokoelmatilat rajoittavat mm. suurten kartuntaerien ja suurikokoisten esineiden vastaanottoa.

Länsi-Uudenmaan ammattimuseot keräävät ja tallentavat aineellista ja aineetonta kulttuuriperintöä jälkipolville sekä tallentavat nykyhetkeä.

Laadukkaat kokoelmat syntyvät vain järkiperäisellä ja suunnitellulla pitkäjänteisellä keruulla.

KOKOELMAHALLINTA

KOKOELMIEN JAOTTELU

Länsi-Uudenmaan ammattimuseoiden kokoelmat on pääosin ryhmitelty seuraavasti:

- Esinekokoelma
- kuvakokoelma
- arkistokokoelma
- taidekokoelma
- rekvisiitta/opetuskokoelma, jota käytetään museopedagogisessa toiminnassa sekä näyttelyissä. Museoiden omat kirjastot toimivat käsikirjastoina, joista ei lainata ulos kirjoja.

KOKOELMIIN LIITTÄMINEN

Museo-objektien luovuttaja ottaa yhteyttä museoon. Lahjoittajat pyritään ohjaamaan kokoelmasta vastaavalle henkilölle. Joskus myös muu henkilökunta vastaanottaa tarpeen vaatiessa lahjoituksia, mutta päätöksen siitä jääkö esine kokoelmaan tekee kokoelmasta vastaava tai museonjohtaja.

Objektia vastaanotettaessa siitä kirjataan ylös vastaanottolomakkeeseen tarkoin tiedot, mitä lahjoittaja esineen historiasta tietää. Lomake täytetään kahtena kappaleena, toinen museolle ja toinen lahjoittajalle. Lahjoitettava aineisto otetaan vastaan ehdoitta, ja se siirtyy välittömästi museon omistukseen.

Kaikki tarjottava aineisto ei välttämättä päädy lahjoittajan haluamaan museokokoelmaan. Aineisto voi kokoelmavastaavan tarkemman tutkimuksen jälkeen siirtyä johonkin toiseen, esim. toisen länsi-uusimaalaisen museon kokoelmaan, museon omaan rekvisiittakokoelmaan tai se voidaan poistaa. Vaihtoehdot selvitetään aina lahjoittajalle. Asiakkaalta otetaan vahvistus, mikäli hän haluaa aineiston takaisin, ellei sitä liitetä lahjoituksen vastaanottaneen museon kokoelmiin.

Jos tarjottavalle aineistolle on heti tiedossa soveltuvampi kokoelma jossain muussa museossa, asiakasta neuvotaan ottamaan suoraan yhteyttä ko. museoon.

Länsi-Uudenmaan ammattimuseot voivat ottaa vastaan myös muiden alueen museoiden kokoelmiin mahdollisesti sopivia esineitä. Päätöksen esineen liittämisestä kokoelmiin tekee kuitenkin kunkin museon kokoelmasta vastaava tai museonjohtaja.

Esineostoista päättää kokoelmasta vastaava kuitenkin siten, että museonjohtaja tekee lopullisen päätöksen.

Länsi-Uudenmaan ammattimuseot käyttävät yhtenäistä vastaanottolomaketta.

ARVOLUOKITUS

Länsi-Uudenmaan ammatillisesti hoidetuilla museoilla on yhteisesti sovittu arvoluokitus, jota noudatetaan kaikissa sopimuksen allekirjoittaneissa museoissa.

Esine arvioidaan kokonaisvaltaisesti neljän näkökulman avulla. Yhdenkin näkökulman täyttyminen voi taata esineelle paikan arvoluokassa 1. Arviointi vaatii museoalan ammattitaitoa ja kokemusta.

ESINEET

NÄKÖKULMAT

1. *Esineen sopivuus kokoelmaan*

Kriteerin avulla määritellään miten esine soveltuu osaksi oman museon tallennusohjelmaa ja niitä tallennuskohteita mitä museolla on. Tallennuskohteet saattavat muuttua.

2. *Esineen historiallinen merkitys*

Kriteeri määrittää, kuinka merkityksellinen esine on historiallisessa mielessä. Liittyykö esine johonkin historiallisesti merkittävään tapahtumaan, aikakauteen tai henkilöön? Kertooko esine jostain historiallisesta ilmiöstä tai tapahtumasta?

3. *Esineen kontekstitiedot*

Kriteeri selvittää, kuinka paljon tietoa esineen taustasta on säilynyt. Kiinnostuksen kohteena on kaikki mahdollinen esineeseen ja sen vaiheisiin liittyvä: milloin ja missä esine on valmistettu ja käytetty, kuka on ollut valmistaja ja käyttäjä. Myös kaikki muu esineeseen liittyvä taustatieto on tämän näkökulman kiinnostuksen kohteena.

4. *Esineen kunto*

Kriteeri määrittelee esineen fyysisen kunnan. Onko esine alkuperäisessä kunnossa vai onko sitä muunneltu tai kunnostettu jälkikäteen? Onko esine täydellinen vai puuttuuko siitä osia? Onko esine rikki ja jos on niin, kuinka pahasti? Mistä muutostyöt kertovat? Jälkeenpäin tehdyt muutokset voivat olla esineen arvoa joko kohottavia tai laskevia. Esineen kuluneisuus ei automaattisesti laske sen arvoa (useimmiten päinvastoin).

ESINEIDEN ARVOLUOKITUS

- **Luokka 1;** esineet, jotka muodostavat museon kokoelmien ytimen ja ovat kokoelmakriteerien mukaan museon arvokkaimmat esineet. Ykkösluokan esineet ovat ainutkertaisia ja korvaamattomia. Ne muodostavat edustavan kokonaiskuvan aihealueesta, jota ne edustavat. Esineet sopivat museon kokoelmaprofiiliin. Esineet voivat olla osa arvokasta erilliskokoelmaa.
- **Luokka 2;** esineet, jotka eivät ole esineryhmänsä parhaimmistoa, kokoelmissa on parempia vastaavia esineitä kunto-, kontekstietä- tai muiden kriteerien avulla tarkasteltuina. Museolla on näistäkin esineistä täysi säilyttämisvastuu mutta konservointivaroja ei käytetä ensi kädessä kakkosluokkaan kuuluviin esineisiin. Kakkosluokan esine voi nousta myös ykkösluokkaan, jos siitä saadaan uusia tärkeitä kontekstietoja. Se voi siirtyä myös luokkaan III, jos kokoelmaan saadaan vastaavia mutta parempia esineitä.
- Luokka 3;** rekvisiittaluokka, johon luokkaan kuuluvat myös esinekopiot ja opetuskäytössä olevat esineet. Esineet luetteloidaan Fiskarsissa, Lohjalla ja Vihdissä Musketissa olevaan

rekvisiittakokoelmaan. Esineitä käsitellään huolellisesti, mutta ei museoperiaatteiden mukaisesti.

- **Luokka 4;** poistoluokka, jonka kautta kokoelmasta esineitä poistetaan.

VALOKUVAT

VALOKUVIEN ARVOLUOKITUS

- **Luokka I;** valokuvakokoelman ydin. Aineisto on alkuperäisiä valokuvia tai negatiiveja museon ensisijaiselta aihealueelta ja maantieteelliseltä alueelta, varustettuina valokuvaajan perusteellisilla kuvateksteillä sekä täydellisillä ajankohtatiedoilla. Tähän luokkaan sijoitetaan myös valokuvat, joihin tunnistamisen kautta on mahdollista saada tarpeelliset tiedot.
- **Luokka II;** valokuvat, joiden kontekstitiedot ovat puutteellisia, mutta joilla on esim. valokuvahistoriallista arvoa (paikallisen valokuvaajan kuvaamia, dagerrotyyppejä ym.). Tähän luokkaan kuuluvat myös kuvakopiot, joiden alkuperäiset kuvat eivät ole museon kokoelmissa.
- **Luokka III;** valokuvat joista kontekstitiedot puuttuvat tai näkyvää yhteyttä museon alueeseen ei ole, esim. visiittikortit, tuntemattomat, tekstittömät albumit. Kuvia voidaan käyttää rekvisiittana. Luokkaan kuuluvat myös kuvakopiot museon omista kuvista sekä vanhat näyttelykuvat.
- **Luokka IV;** kuvien poistoluokka; Luokkaan kuuluvat itsestään tai olosuhteiden kautta tuhoutuneet valokuvat, epäselvät valokuvat tärkeistäkin motiiveista, jos museo saa parempilaatuisia samasta aiheesta.

NÄKÖKULMAT

Näitä näkökulmia sovelletaan yhtäläisesti paperivalokuvaan, negatiiveihin, diakuviin, postikortteihin ja digitaalisiin kuviin. Arvoluokitusta helpottamaan voidaan uushankintojen/lahjoitusten suhteen soveltaa pisteytysjärjestelmää. Jokaisesta alla mainitusta näkökulmasta annetaan tällöin 0–5 pistettä. Sijoittuminen arvoluokkaan määritellään seuraavasti: 15–20 pistettä = arvoluokka I, 10–14 pistettä = arvoluokka II, 5–9 pistettä = arvoluokka III, 0–4 pistettä = arvoluokka IV

1. Valokuvan sopivuus kokoelmaan

Näkökulman avulla määritellään, miten valokuva soveltuu museon keräys- ja dokumentointiteemoihin. Tilanne kuvaoikeuksien suhteen huomioidaan.

2. Valokuvan kulttuurihistoriallinen merkitys

Näkökulma määrittää, miten merkityksellinen valokuva on kulttuurihistoriallisessa mielessä, sekä sisällöllisesti että esineenä.

3. Valokuvan kontekstitiedot

Näkökulman avulla selvitetään, miten paljon tietoa on säilynyt valokuvan taustasta. Kaikki valokuvaan liittyvä tieto on arvokasta: sisältötieto, valokuvaajan sekä tekniset tiedot. Myös muu taustatieto valokuvasta on tärkeä.

4. Valokuvan kunto

Näkökulma määrittelee valokuvan fyysisen kunnon, onko kunto hyvä vai onko se esim. haalistunut tai kärsiikö se kosteusvaurioista.

TAIDEKOKOELMA

Kaikissa alueen ammattimuseoissa on jonkinlainen taidekokoelma. Suurelta osalta kokoelmat edustavat vanhempaa taidetta, kehystettyjä tauluja joilla on perinteelliset aiheet. Poikkeuksiakin on kuten esim. Länsi-Uudenmaan museon pieni arvotaidekokoelma sekä museolle vuodesta 2005 kerätty Albert de la Chapellen kokoelma arvotaidetta samannimisen rahaston varoilla. Kokoelmalle suunnitellaan omaa taidemuseota EKTA Museon yhteyteen. Seurataan taidemuseoiden käytänteitä ja soveltuvien osin noudatetaan arvoluokitusjärjestelmää.

ARKISTOAINEISTO

Arkistoaineistoon sovelletaan arkistotalan periaatteita ja käytäntöjä.

Aineisto otetaan vastaan lahjoituksena. Arkistoaineistoa otetaan deponointina vastaan ainoastaan jos aineisto on erittäin merkittävä ja muutoin vaarassa tuhoutua. Deponointi on tällöin määräaikainen, esim. 5/10 vuotta, jonka jälkeen omistusoikeus siirtyy museolle. Museolla on oikeus periä vuokraa, jos deponointi otetaan takaisin ennen sopimuksen päättymistä.

POISTOT

Kokoelmapoisto on kokoelmanhallinnan ja –hoidon väline, jonka perustana on ICOMin Museotyön eettiset säännöt. Poistolla tarkoitetaan tässä ohjelmassa erilaisin metodein suoritettavaa objektin pysyvää poistamista museaalista kokoelmasta. Myös siirto museopedagogisiin tarkoituksiin katsotaan poistotapana. Poistoprosessin aikana esineestä/objektista tehdään kokonaisarvio. Esineen poistamispäätökseen osallistuu aina kokoelmasta vastaava henkilö ja museonjohtaja. Tiedot esineen kunnosta ja sen kokoelmista poistamisen perusteet merkitään tietokantaan. Myös tieto siitä, miten esine poistetaan, kirjataan tietokantaan.

Poistoprosessissa sovelletaan seuraavat kriteerit (Kokoelmapoistojen hyvät käytännöt, Suomen museoliitto 2015).

POISTON ARVIOINTIKRITEERIT

Objektin tiedot ja merkitys

- Konteksti- ja provenienssitiedot
- Merkitys ja museoarvo

Kunto, hyödynnettävyys ja kustannukset

- Kunto ja elinkaari
- Hyödynnettävyys ja käytettävyys
- Kustannukset

Riskit

- Riskit kokoelmalle
- Riskit terveydelle ja turvallisuudelle
- Varkaus tai katoaminen

Kokoelmaprofiili

- Kokoelmaprofiili ja tallennusvastuut
- Kokoelmavastaavuudet
- Eettinen tai juridinen este

POISTOTAVAT

Objektin statuksen muutos

- Siirto museopedagogisiin tarkoituksiin
- Siirto rekvisiitaksi
- Hallinnollinen poisto

Objektin siirto

- Lahjoitus toiseen ammatilliseen, ensisijaisesti länsiusmaalaiseen museoon
- Lahjoitus muuhun julkiseen käyttöön
- Palautus
- Lahjoitus tai myynti yksityiselle tai yritykselle

Objektin tuhoaminen ja kierrätys materiaalina

- Museon materiaalivaranto
- Lahjoitus materiaaliksi uusiokäyttöön
- Tuhoaminen

VALOKUVIEN POISTAMINEN

Valokuvan poistamispäätökseen osallistuu aina kokoelmasta vastaava henkilö ja museonjohtaja. Poistettava valokuva dokumentoidaan ennen poistamista. Päätös valokuvan siirtämisestä rekvisiittakokoelmaan tekee kokoelmavastaava tai museonjohtaja.

Arkistoaineistolle ei ole arvoluokitusta. Paloturvallisuuden kannalta tärkein arkistoina merkitään arkistossa selkeästi.

NIMEÄMINEN JA NUMEROINTI

Diaariointi ja numerointi tehdään kunkin museon käytännön mukaisesti. Esineiden numerointi tehdään vedenkestävällä maalilla tai suositusten mukaan, huokosiin materiaaleihin pehmeällä lyijykynällä ja pehmeisiin materiaaleihin ommeltavalla kutistetulla puuvillanauhalla, johon numero on kirjoitettu vedenkestävällä tussilla ja teksti kiinnitetty silittämällä. Numeroinnissa museot noudattavat omia käytäntöjään.

LUETTELOINTI JA DIGITOINTI

ESINEET

Esine luetteloidaan puhdistuksen ja numeroinnin jälkeen.

Länsi-Uudenmaan museo ja Hangon museo käyttävät kokoelmien hallinnassa ruotsalaista SOFIE-tietokantaohjelmaa. Muissa on käytössä Museoviraston ylläpitämä MUSKETTI-ohjelma. Tietokannat kopioidaan päivittäin.

Luettelointi kunkin museon käyttämään tietokantaan tehdään ohjelman ohjaustietoja noudattaen. Esine kuvaillaan ja mitataan, siihen etsitään mahdolliset kirjallisuusviitteet, ja lopuksi se valokuvataan, tarvittaessa inventointinumeron kanssa.

VALOKUVAT

Valokuvien ja negatiivien säilytykseen käytetään ainoastaan arkistokelpoisia suojataskuja, pahveja ja kansioita. Diaariointi ja numerointi tehdään kulloisenkin museon käytännön mukaisesti.

Negatiivien numero kirjoitetaan negatiivitaskuun lyijykynällä ennen kuin ne laitetaan taskuun. Negatiivitaskut kerätään väljästi laatikoihin, joihin merkitään valokuvien numerot.

Vedosten takapuolelle, oikeaan ylänurkkaan kirjoitetaan kuvan numero pehmeällä lyijykynällä. Vedokset laitetaan valokuvataskuihin, joihin kirjoitetaan kuvan numero. Isokokoiset valokuvat kääritään silkkipaperiin ja järjestetään mappeihin numerojärjestykseen.

Valokuva-albumeihin kiinnitetään langalla numerolappu. Albumit säilytetään hyllyssä.

Ennen luettelointia kuvat ja negatiivit puhdistetaan kevyesti, esim. lasinegatiivien lasipinta pyyhitään tarvittaessa nihkeällä liinalla. Luettelointi kokoelmahallintaohjelmaan tehdään ohjelman ohjaustietoja noudattaen.

ARKISTOAINEISTO

Arkistomateriaalin luokittelussa noudatetaan kunkin museon käytäntöä.

Arkistomateriaali järjestetään, kaksoiskappaleet ja muut ylimääräiset painatukset poistetaan ja asiakirjat siistitään. Pääsääntöisesti ennen vuotta 1920 valmistuneet asiakirjat säilytetään. Asiakirjat pakataan happovapaaseen pahviin ja silkkipaperiin. Arkistomateriaalia säilytetään happovapaissa mapeissa, joiden päälle kirjoitetaan, mitä ne sisältävät. Salassa pidettävä aineisto säilytetään tietoturvalisätoimilla. Pois seuloitun materiaalin voi siirtää käyttökokoelmaan, mikäli niissä ei ole arkaluontoisia tietoja. Arkaluontoiset tiedot hävitetään luottamuksellisesti ja niin, etteivät ne päädy ulkopuolisten käsiin. Arkistomateriaalista laaditaan luettelointi-, kuvailu- ja sijaintitiedot. Tiedoista ilmenee, mitä kyseisessä aineistossa käsitellään ja aineiston rajavuodet.

Aineiston asiansanoituksessa käytettävät sanastot löytyvät Finto-sivustolta:

- Museoalan ja taideteollisuusalan ontologia (MAO/TAO)
- Yleinen suomalainen asiansanasto (YSA)
- Allmän tesaurus på svenska (Allärs)
- Art and Architecture tesaurus (AAT)
- KOKO-ontologia

Luokitusjärjestelmä:

- Kulttuurihistoriallisen aineiston outline-luokitusjärjestelmä:
- Outline of Cultural Materials (OCM)
- Museon mahdollista omaa luokitusjärjestelmää voidaan käyttää oheisjärjestelmänä.

KOKOELMIEN DOKUMENTOINTI JA INVENTOINTI

Sijainti- ja muut tiedot päivitetään sitä mukaan, kun esineistöä käsitellään. Näyttelykäyttö ja –lainat kirjataan kokoelmahallintajärjestelmään.

Päivitykset tekee pääasiassa kokoelmasta vastaava amanuenssi.

KOKOELMIEN HOITO

Konservoinnilla tarkoitetaan kaikkia niitä toimia, joilla museoesineiden vaurioitumista voidaan hidastaa. Konservointi jaetaan ennalta ehkäisevään konservointiin ja varsinaiseen konservointiin.

Ennalta ehkäisevillä konservointitoimenpiteillä pyritään luomaan optimaaliset säilytys- ja näyttelyolosuhteet sekä kuljetus- ja käsittelytekniikat, jotta museoesineet saadaan säilymään mahdollisimman kauan. Ennalta ehkäisevään konservointiin osallistuu museoiden koko henkilökunta.

Museoiden henkilökunta toteuttaa ennalta ehkäisevää konservointia kunkin museon mahdollisuuksien mukaan. Varsinaista konservointia tehdään tarpeen mukaan, kun esineitä

tarvitaan näyttelyissä tai arvoluokka 1 kuuluvia esineitä on tuhoutumisvaarassa. Konservointi teetetään aina ammattikonservaattorilla.

Alueen museoissa konservoidaan kokoelmia tarvittaessa ostopalveluna.

HOIDON TAVOITETASO

Museoiden esinekokoelmat on peruspuhdistettu ja kuntokartoitettu. Puhdistuksessa käytetään pensseleitä, harjoja ja pölynimuria, joskus myös kevyttä vesipesua esineestä riippuen.

Esinekokoelmat on pääosin sijoitettu säilytystiloihin avoimena hyllyille aiheen mukaisesti järjestettynä.

Painopiste on ennaltaehkäisevässä konservoinnissa. Aktiivista konservointia suoritetaan vain tuhoutumisvaarassa oleville tai näyttelykäyttöön otettaville esineille.

KOKOELMAN KUNNON ARVIOINTI JA DOKUMENTOINTI

Esineistön kuntoa kontrolloidaan jatkuvasti, mutta erityisesti, kun esinettä tarvitaan näyttelyyn.

Puhdistus ja käsittely tehdään vain tarpeen mukaan ja varovaisuutta noudattaen.

Kokoelma-amanuenssi tekee esineille ennen luettelointia peruspuhdistuksen.

KOKOELMIEN SÄILYTYSILAT

Länsi-Uudenmaan ammattimuseoiden säilytystilat ovat pääsääntöisesti jokseenkin lämpimiä ja kuivia tiloja, osin pimennettyjäkin. Erilaisia olosuhteita vaativia esineryhmiä joudutaan kuitenkin säilyttämään samoissa tiloissa. Käytössä on myös kylmiä ja kunnoltaan ala-arvoisia tiloja, joissa esineiden pitempiaikainen säilyvyys ei ole taattu vaan ne tuhoutuvat pikkuhiljaa. Museoiden säilytystilat ovat myös riittämättömiä jatkuvaa kartuntaa ajatellen.

TURVALLISUUSKYSYMYKSET

Museohenkilökunnan tulee hallita perusasiat oman museon turvallisuudesta.

PALOSUOJA

Lähes kaikissa alueen ammattimuseoiden rakennuksissa, joissa museoesineitä säilytetään, on automaattinen palohälytysjärjestelmä. Järjestelmien toimintakyky testataan säännöllisesti.

Museoilla on oltava pelastussuunnitelma. Pelastussuunnitelmat päivitetään säännöllisesti. Paloviranomaisiin pidetään säännöllisesti yhteyttä. Näin heidän tietonsa olosuhteista museoiden kiinteistöissä pysyvät ajan tasalla.

Evakuointisuunnitelman avulla pelastushenkilökunta pelastaa palon sattuessa ensin arvokkaimmat esineet.

Kunnallisten museoiden kiinteistöjä hoitaa kuntien kiinteistöosastot tai vastaavat. Fiskarsin museon kiinteistöjä hoitaa Fiskars-yhtiö ja Fiskarsin kotiseutuyhdistys.

MURTOSUOJA

Muutamaa poikkeusta lukuun ottamatta museorakennuksissa on asianmukainen murtosuojaus ja automaattinen murtohälytysjärjestelmä. Hälytys menee vartiointiliikelle. Muutamissa alueen museoissa on tallentava kameravalvontajärjestelmä.

ILMASTO-OLOSUHTEET

Kiinteistöissä tehdään säännöllisiä ilmastomittauksia (lämpö- ja kosteusolosuhteet). Siten kontrolloidaan, että voimassa olevia normeja museoaineiston suhteen noudatetaan.

Esineiden käsittelyssä noudatetaan huolellisuutta ja käytetään suojakäsineitä. Erilaisissa siirroissa esineitä suojellaan huolellisesti.

Uudet työntekijät perehdytetään esineiden käsittelyyn ja kokoelmapoliittiseen ohjelmaan, josta löytyvät ohjeet siitä miten kokoelmien suhteen toimitaan.

Henkilökuntaa koulutetaan henkilöturvallisuusasioissa ja tavassa toimia uhkatilanteissa.

MUUT UHAT

Kokoelmien käsittelyssä ja säilytyksessä on otettava huomioon mm. vesivahinkojen, ukkosen ja tuhohyönteisten riskit.

Kokoelmien vakuuttaminen

Museoiden vakuutuskäytännöt vaihtelevat.

Riskikartoitus ja riskienhallinta

Tavoitteena on lähitulevaisuudessa toteuttaa riskikartoitus Kokoelmakeskus Leirassa.

KOKOELMIEN KÄYTTÖ

Museoiden kokoelmat omistavat kutakin museota ylläpitävä kunta/kaupunki tai muu taustaorganisaatio.

Kokoelmat ovat pääasiassa oman museon käytössä ja niitä esitellään erilaisten näyttelyiden yhteydessä sekä opastetuilla kierroksilla Kokoelmakeskus LEIRAssa.

Museot myös lainaavat esineitä muiden museoiden näyttelyihin. Rekvisiitta-kokoelmasta voidaan myös lainata paikallisiin pieniin näyttelyihin esim. kouluihin ja vanhainkoteihin.

Kokoelmia ei lainata yksityisille henkilöille.

NÄYTTELYKÄYTTÖ

Museon kokoelmia käytetään ensisijaisesti museon omissa näyttelyissä. Vaihtuvissa näyttelyissä esineet liikkuvat säilytystilojen ja näyttelytilojen välillä. Herkimpien materiaalien olosuhteita kontrolloidaan ja tekstiilejä vaihdetaan useammin.

Museo lainaa esinemateriaalia tarpeen mukaan muualle, ensisijaisesti muihin Uudenmaan museoihin, mutta myös muualle Suomeen.

MUSEOPEDAGOGINEN KÄYTTÖ

Museon opetus- ja rekvisiittakokoelmaa käytetään ensisijaisesti museon omaan pedagogiseen toimintaan. Kokoelmasta voi lainata esineitä opetuskäyttöön esim. kouluille.

JULKAISU- JA TUTKIMUSKÄYTTÖ

Museo käyttää aineistoa omissa julkaisuissaan.

Aineisto on tarvittaessa tutkijoiden käytettävissä. Valokuva- ja arkistoaineistoa hyödynnetään eniten. Museo välittää kokoelmistaan kuva-aineistoa tutkijoiden ja yksityishenkilöiden käyttöön, sekä erilaisiin historiallisiin ja muihin julkaisuihin korvausta vastaan.

Tutkijat käyttävät esineitä esimerkkeinä omissa julkaisuissaan.

VERKKOKÄYTTÖ

Länsi-Uudenmaan museoiden kokoelmia ei voi toistaiseksi selata verkossa.

TIETOPALVELU JA TUTKIMUSAINESTOPALVELU

Arkistoaineistoa käytetään historiikeissa yms. tutkimuksissa. Museoiden henkilökunta auttaa aineistojen hakemisessa. Museot eivät peri siitä erillistä korvausta.

KOKOELMIEN KÄYTÖN RAJOITUKSET

Museot eivät kerro aineiston lahjoittajien henkilötietoja ulos, vaikka ne kirjataan tietokantaan. Museot noudattavat henkilösuojaa koskevia lakeja ja määräyksiä.

Mikäli lahjoittaja kieltää, että hänen lahjoittamastaan aineistosta ei saa antaa tietoja, se kirjataan ylös ja toivomusta noudatetaan. Vastaanottolomakkeessa lahjoittaja luopuu lahjoittamansa aineiston omistuksesta ja museo voi luovuttaa aineiston eteenpäin mm. museoon, jonka kokoelmiin se paremmin sopii.

Huonokuntoista esineistöä, vaikka se olisi ainutlaatuista, ei laiteta esille. Tutkimuksessa sitä voidaan kuitenkin käyttää.

LAINAT

Esinelainausta mietitään tapauskohtaisesti riippuen esineen kunnosta ja sen arvosta museokokoelmiin nähden.

Alueen ammattimuseot ovat sopineet yhteisten lainaehtojen käyttöönottamisesta. Alueen ammattimuseoiden kesken ei lainamaksuja peritä.

Perusnäyttelyssä olevia esineitä ei lainata ilman painavaa syytä.

Lainaehdoissa kerrotaan pakkaukseen, kuljetukseen, vakuutuksiin sekä muista lainaan liittyvistä käytänteistä ja määräyksistä